

PÁLYÁZAT

„A legnagyobb varázslat”

Székács József Evangélikus Általános Iskola és Gimnázium

Deák Alíz- Nagy Zsanka

5.a

Szerencse lovarda

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kíváncsi kislány Molly, aki nagyon szerette az állatokat, de leginkább a lovakat.

Mindegy volt számára, hogy az a ló, póni, vagy versenyló, vagy csak egy igahúzó ló.

Ami számára fontos volt, hogy ló legyen!

11 éves volt, évek óta közel álltak hozzá a lovak. Többször is volt lovagolni. Imádta, hogy a szabadban együtt nyargalhatott a lovakkal.

Sajnos nem volt a közelében olyan lovarda, ahol minden nap tudott volna a lovakkal találkozni, pedig mindig erre vágyott.

Mindig arról ábrándozott, hogy ha megint lovagolhatna, akkor csak úgy vágtazna....Fújna a haját a szél és a lovacska is szabadon futhatna.

Ha szomorú volt, akkor is megnyugtatták a lovak. Ha nehéz volt egy hét az iskolában, akkor is szívesen szaladt volna egy kicsit kizökenni a gondolatokból.

Sajnos nem volt a közelében olyan lovarda, ahol télen- nyáron tudott volna lovagolni. Molly így szomorú volt. Sokat álmódott, ábrándozott, könyvet olvasott a lovakról barátnőjével, Olíviával. Rajzolgattak, festettek együtt lovakat. Tervezték, hogy majd a nyáron hátha sikerülne megint egy lovas táborba közösen elmenni. De egy kicsit szomorúak maradtak, mert olyan távolinak tűnt ez az álom.

De egyszer csak egy nagy öröm érte Mollyt! Nagymamája elhívta egy tanyára, ahol több ló is volt. Ott állt egy gyönyörű szürke deres ló.

Molly és a ló összenéztek! Érezték, hogy ez egy örök barátság lesz! „ Szerencse,,nek hívták, 5 éves kanca volt, hatalmas sörénnyel.

Molly megkérdezte Szerencse gazdáját, hogy lehet-e lovagolni rajta. Kata néni, a ló gazdája, mondta, hogy persze, sőt! Nagyon jó lenne, ha segítene neki valaki a lovak körül, mert egyedül nehezen bírja.

Molly nagy örömmel mesélte Olíviának, hogy járhatnak erre a tanyára és még tanulni is tudnak, akár ugratni is a lovakkal.

Meg is beszéltek, hogy minden héten 3 alkalommal iskola után kimennek a lovakhoz.

Molly egyenesen mindig Szerencséhez futott. Nagyon szerették egymást, sokat lovagoltak együtt és már ugratni is tudtak, 70-90 cm magasra.

Boldoggá tette a lányokat a szabadság érzése a lovak társaságában.

Egyszerűen szárnyaltak a lovakkal és szárnyaltak a gondolataik is. Sok közös sikerük volt a versenyeken. Molly és Szerencse, EB versenyre is készültek már, mikor Molly 16 éves lett.

Egy nagy álma volt ez Mollynak, mindig is díjugrató szeretett volna lenni. Sajnos az idő múlásával Szerencse is öregedett. Egyik napról a másikra egyre nehezebben mentek a közös edzések. Már nem tudtak közösen készülni a versenyekre.

Molly elszomorodott. De nem adta fel az álmát!

Egy fiatal, 3 éves kanca, Daisy is ott volt a tanyán, aki még nem volt „, belovagolva,,

Szerencsétől sokat tanult Molly, így tudta, hogy hogy közeledjen hozzá. Hihetetlen gyorsan összeszoktak Daisyvel és csak úgy repültek át együtt az akadályokat. Hálás volt Molly Szerencsének, jó barátjának, hogy annyi mindent vele megtudott tanulni és így Daisyvel könnyebb volt az összeszokás.

Mikor 17 éves lett Molly, Daisyvel közösen megnyerték az EB-t. Ők voltak a legjobb lovasok!

Molly álma valóra vált. Megnyitotta SZERENCSE lovardáját Olívia barátnőjével.

Az a céljuk, hogy minél több gyermek élvezhesse a lovaglás csodáját, a szabadság érzését, az állatok közelségét, hogy minden gyermek boldogabb lehessen!

A mottójuk: „, Bármennyire is rossz napod volt, az istállóban mindig lesz valaki, aki várni fog rád!,,

Molly és Olívia boldogan vezetik lovardájukat, egy álmuk vált valóra!

-vége-

